

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/78/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216216790
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4216216790.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Advokátska kancelária Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti povinnej: I. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., H. XX/X, o vymoženie 954,62 eura, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 26. marca 2019 č. k. 7Er/1233/2016-48 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. (EX 13953/16) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 243h ods. 1, § 44 ods. 2 a 3, § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, § 52 ods. 1, 3, a 4, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, § 73 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a uviedol, že oprávnený sa návrhom, spísaným do zápisnice u súdneho exekútora dňa 16. 09. 2016 domáhal vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky voči povinnej vo výške 954,62 eura s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA 00403/15 zo dňa 04. 12. 2015, vydaného rozhodcom Mgr. Richardom Mošaťom, LL.M.. Následne súdny exekútor dňa 10. 10. 2016 doručil súdu prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s prílohami. Súd prvej inštancie, vychádzajúc z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konštatoval, že exekučný súd je oprávnený, a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej platnej rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Skúmaním platnosti rozhodcovskej zmluvy alebo doložky súdy v exekučnom konaní nepreskúmajú vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizujú svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona, a to z ustanovenia § 44 Exekučného poriadku. Za týmto účelom súd prvej inštancie preskúmal dňa 31. 05. 2018 oprávneným predloženú rozhodcovskú zmluvu zo dňa 02. 04. 2013, dohodu o uznaní záväzku zo dňa 02. 04. 2013 a žiadosť o vydanie kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 11. 08. 2004 uzavretú medzi právnym predchodcom oprávneného Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava a povinnou, spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. Súd prvej inštancie bol názoru, že záväzkový vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného a povinnou založený na základe predkladanej zmluvy je záväzkovým vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda je potrebné ho posudzovať i v kontexte ustanovení o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z listín predložených oprávneným ďalej vyplynulo, že pohľadávka, ktorej vymoženie od povinnej sa navrhuje v tomto konaní, bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07. 12. 2012 na oprávneného EOS KSI Slovensko, a.s.. Oprávnený následne uzavrel s povinnou rozhodcovskú zmluvu

dňa 02. 04. 2013, t. j. v rovnaký deň ako oprávnený s povinnou uzavreli dohodu o uznaní záväzku. Je nepochybné, že dohoda o uznaní záväzku je formulárový dokument, ktorého skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na zaplatenie dlžnej sumy, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou zmluvou, ktorá je spotrebiteľovi predkladaná spolu s ďalšími listinami. Z jeho obsahu je zrejmé, že ide o formulár, ktorý oprávnený používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov, avšak rozhodne nie je v záujme dlžníka predĺžiť plynutie premlčacej lehoty, prípadne súhlasiť s rozhodcovským konaním, nakoľko takto by si významne zhoršil postavenie, čo je v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa. To, že oprávnený nekonal s odbornou starostlivosťou nepochybne vyplýva aj zo skutočností, že povinná nemala žiadnu vedomosť o následkoch podpísania uvedenej dohody. Takisto aj rozhodcovská zmluva, ktorú predložil oprávnený povinnej, bola uzavretá vo formulárovej podobe, jej obsah povinná nemohla ovplyvniť, pretože celý obsah zmluvy bol už predtlačенý s tým, že v jej záhlaví boli doplnené iba osobné údaje dlžníka ako meno, priezvisko, bydlisko a rodné číslo povinnej osoby. Oprávnený mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorého sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ (povinná) týmto stratila právo brániť sa voči nárokom veriteľa (oprávneného) na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska, keď v súlade s ustanoveniami rozhodcovskej zmluvy výber rozhodcovského súdu bol v rukách zmluvnej strany podávajúcej žalobný návrh. Konanie pred rozhodcovským súdom totiž iniciuje práve veriteľ, ktorý sám zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej podobe a jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu, bude vec predložená. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, však musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Predtlačенé poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o rozhodcovskom konaní súd prvej inštancie nepovažoval za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov takéhoto konania. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že v danom prípade nie je možné formuláciu rozhodcovskej zmluvy považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľovi (t. j. povinnej) je v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Z obsahu spisu nevyplýva, že by v rámci kontraktácie došlo k naplneniu zákona, a že by s odbornou starostlivosťou príslušný zamestnanec oprávneného najprv poučil povinnú a nechal jej priestor na rozhodnutie a voľbu. Predtlačенé poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy súd prvej inštancie nepovažoval za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Oprávnený si tak v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Rozhodcovskú zmluvu preto súd prvej inštancie vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. S poukazom na uvedené skutočnosti, keďže nie je splnená jedna z podmienok podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, a to vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, súd prvej inštancie rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie v celom rozsahu a uviedol, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje zdôvodnenie, prečo skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá vo formulárovej podobe, je pre súd neprijateľné. Uvedený záver súdu je absurdný. Takýmto výkladom by totiž boli neplatné aj všetky zmluvy, ktoré hromadne využívajú štátne aj neštátne energetické podniky, bankové inštitúcie a pod., keďže tieto rovnako používajú predpripravenú zmluvnú dokumentáciu. Uviedol, že predložil súdu tiež dotazník, ktorý vyplnila povinná. Tento dotazník oprávnený zaviedol do praxe práve z dôvodu, aby preukázal splnenie informačnej a poučovacej povinnosti, ktorej nepreukázanie exekučné súdy v minulosti vytýkali. Napriek uvedenému však súdu nestačil ani tento dôkaz a svoje rozhodnutie založil na svojich subjektívnych dojmach. Tvrdil, že v zmysle citovaného poukazuje na skutočnosť, že zmluva, na základe ktorej boli povinnej poskytnuté finančné prostriedky bola uzatvorená dňa 11. 08. 2004, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 02. 04. 2013, teda po viac ako ôsmich rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. Uviedol, že exekučný súd v odôvodnení uvádza, že spotrebiteľ (povinná) týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa (oprávneného) na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. K tomu uviedol, že pre takéto konštatovanie súdu nie je žiaden skutkový ani právny základ. Tvrdil, že nie je zrejmé, ako súd k uvedenému záveru dospel a takýto postup súdu považuje za neakceptovateľné hľadanie

dôvodov na zamietnutie žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, pričom zo súdneho spisu je zrejmé, že oprávnený splnil všetky zákonné povinnosti. Dal do pozornosti, že povinná mala nielen možnosť predmetnú rozhodcovskú zmluvu nepodpísať, ale v zmysle bodu 3.3. tejto rozhodcovskej zmluvy mohla od nej bez udania dôvodu odstúpiť. Povinná k podpisu predmetnej rozhodcovskej zmluvy nebola žiadnym spôsobom nútená. Jej rozsah a text nie je ani tak rozsiahly, ani tak zložitý, aby jej obsahu nemohla porozumieť. Rozhodcovská zmluva je formulovaná alternatívne, teda dáva zmluvným stranám na výber, na ktorý rozhodcovský, resp. všeobecný súd sa v prípade sporu obráti. Možnosť výberu má nielen dodávateľ, ale aj spotrebiteľ. Zastal názor, že rozhodnutie exekučného súdu je arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, nakoľko v predmetnom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie podľa ustanovení ZSRK. V predmetnom konaní oprávnený splnil všetky zákonné náležitosti a napriek tomu exekučný súd hľadá dôvody na neudelenie poverenia na výkon exekúcie. Tieto dôvody však nedáva súdu možnosť nájsť ani Smernica Rady 93/13/EHS. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26. 09. 2011, z ktorého vyplýva právny názor, že pokiaľ ide o spotrebiteľské zmluvy treba uviesť, že preskúmanie správnosti rozhodcovského rozsudku exekučným súdom je možné, len pokiaľ ide o dôvod uvedený v § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. Uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je však nepresvedčivé, bez jasnej a zrozumiteľnej úvahy súdu pri aplikácii relevantných ustanovení právnych predpisov na konkrétny právny vzťah, ktorý by mal oporu v skutkovom stave vyplývajúcom zo súdneho spisu. Oprávnený na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 34 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti (363 CSP), viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

4. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 16. septembra 2016, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, IČO: 45744971, sp. zn. SRSAspA 01249/15 zo dňa 4. decembra 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1. augusta 2016 a vykonateľnosť dňa 5. augusta 2016. Súčasťou súdneho spisu bola o. i. dohoda o uznaní záväzku zo dňa 2. apríla 2013, rozhodcovská zmluva zo dňa 2. apríla 2013, dotazník zo dňa 2. apríla 2013, výzva na označenie stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 16. júna 2015, výzva na označenie stáleho rozhodcovského súdu - splnenie si povinnosti dodávateľa v zmysle § 73 ods. 8 zák. č. 335/2014 Z. z. zo dňa 16. júna 2015, oznámenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu - splnenie si povinnosti dodávateľa v zmysle § 73 ods. 8 zák. č. 335/2014 Z. z.. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

5. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

8. Podľa § 391 ods. 1 a 2 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak

bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

11. Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami a to, či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t. j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Co 31/2013).

12. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

13. Nemožno preto konštatovať, že by súd prvej inštancie ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvavej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmvanej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvej inštancie, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej zmluvy súd prvej inštancie len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

14. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie právny vzťah medzi oprávneným a povinnou správne vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, ktorý požíva osobitú mieru právnej ochrany.

15. Zo súdneho spisu nesporne vyplýva, že povinná s oprávneným dňa 2. apríla 2013 uzatvorila dohodu o uznaní záväzku, v rámci ktorej povinná uznala, čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči oprávnenému, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a. s. č. 2253693. Povinná dňa 2. apríla 2013 vyplnila dotazník, v rámci ktorého mohla povinná prejavíť svoju slobodnú vôľu a slobodne sa rozhodnúť či má vôľu pristúpiť k uzavretiu rozhodcovského konania na základe rozhodcovskej zmluvy. Povinná v zmysle predmetného dotazníka vyjadrila individuálnym spôsobom súhlas, že jej boli vysvetlené podmienky rozhodcovského konania, najmä výška súdneho poplatku, zásada písomnosti konania, možnosti preskúmania rozhodcovského rozsudku, možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť, a že je ochotná v prípade nesplnenia svojho záväzku podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Rovnakým spôsobom v predmetnom dotazníku prejavila súhlas s uzavretím rozhodcovskej zmluvy, pričom v závere predmetného dotazníka obdobným spôsobom prehlásila, že predmetný dotazník vyplnila dobrovoľne a pravdivo, podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, čo potvrdila svojím podpisom. Povinná dňa 2. apríla 2013 uzatvorila s oprávneným rozhodcovskú zmluvu č. 2608856. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že povinná ju podpisovala v čase, kedy už existoval jej záväzok. Okrem toho z rozhodcovskej zmluvy v bode 4. explicitne vyplýva poučenie o rozhodcovskom konaní, čo legitimizuje aj samotný fakt, že povinná v dotazníku slobodným individuálnym spôsobom deklarovala, že jej boli riadne vysvetlené podmienky rozhodcovského konania a z toho dôvodu sa odvolací súd nemôže stotožniť s názorom súdu prvej inštancie v tom, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej zmluve.

16. Okrem vyššie uvedeného odvolací súd v tomto smere uvádza, že z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spotrebiteľ mal možnosť od tejto zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu. Navyiac, v nadväznosti na povinnou vyplnený dotazník je zrejmé, že táto svojou vôľou explicitne vyjadrila, že rozhodcovskú zmluvu chce uzavrieť, ako i to, že v prípade nesplnenia záväzku je ochotná sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská zmluva bola taktiež podpísaná obidvoma zmluvnými stranami. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na platnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v súlade so zákonom a mohol byť spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého oprávnenému voči povinnej vznikol nárok, ktorého vymoženia sa môže v rámci exekúcie domáhať, preto súd prvej inštancie v ďalšom konaní preskúma jednotlivé plnenia v rámci ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v prípade zistenia, že niektoré z priznaných plnení je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom zamietne v tejto časti žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia a vo zvyšku vydá poverenie, nakoľko neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách nespôsobujú neplatnosť celej zmluvy, ale len tej časti, v ktorej sú obsiahnuté.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP), v ktorom je súd prvej inštancie právny názorom vyššie vysloveným viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).